

Toxikologie peněz – vybrané problémy

Ing. Petr Ježek, Ph.D., Soukromá vysoká škola ekonomických studií v Praze

Peníze se za dobu své existence staly postupně místo pouhého zprostředkovatele směny (transakční funkce) nástrojem moci. Nejde přitom o moc ledajakou, ale o moc exkluzivní, vykazující u svých nositelů známky psychopatických projevů. Tyto markanty byly nejen zmíněny význačnými českými vědci, mj. neuropatologem Františkem Koukolíkem či lékařem Janem Hnízdilem, ale také vědci zahraničními, mj. půmyslovým psychologem Paulem Babiakem a psychopatologem Robertem Harem. Přitom o nich mohou vypovídat neprofesionálové, běžní lidé, ať již se stali jejich obětí nebo jen si povšimli jejich psychopatických projevů.

Spojení mezi psychopatií a intoxikací penězi je zjevné, přesto se o tomto faktu nehovoří. Obvykle se příslušní odborníci nezývají tématy v těch aspektech, jež přesahují jejich specializaci. Ano, specializace je ve skutečnosti vězením, závislostí na okolí, jemuž specialisté jednoduše nevěnují pozornost, protože jde o pro ně rušivé vjemy. Mnoha specialistům unikají systémové aspekty jejich oborovým jevům. Je pro ně jednodušší popřít systémový charakter problému než přiznat své systémově omezené znalosti. To vše nabývá jiného rozměru, jde-li o finančníky, manažery a ekonomy. Tyto profese obvykle znamenají kvalifikaci pro nejvyšší řídicí pozice a současně takové profesní informační pole, jež z peněz činí jediné kritérium jejich rozhodování a současně jediný a konečný cíl.

Toxiny, tj. jedy, jsou často přírodními látkami, jejichž mírné (podprahové) užití člověku neškodí a naopak pomáhá. Pro důkazní materiál je nutné seznámit se se šamany přírodních národů a lidských společenstev. Tito výteční znalci lokální přírody i lidské psychiky svůj vliv staví na mimořádných znalostech jednotlivých přírodních látek, jejichž podprahové užití např. uvede uživatele do transu, avšak jeho organismu nijak neuškodí, je-li po požití včas a vhodným způsobem aplikována detoxikace. Dalším zdrojem informací jsou adiktologické poradny, kam přicházejí osoby závislé na drogách a setkávají se tam se svými terapeuty. Konečně je tu skvělý příklad známý pod pojmem gamblerství, jež představuje absolutní závislost na peněžní hře. Kolik finančních operací má přitom ve skutečnosti charakter hry a kolik z nich hry s nulovým součtem? Nicméně patrně nejlepším příkladem intoxikace vedoucí k projevům psychopatie jsou účinky některých dříve široce používaných antidepresiv na bázi valia.

Psychopaty láká moc a tu přináší vlastnictví peněz. Empatie je přitom antipodem psychopatie a sociopatie. Empatický člověk je veden nejen vnímat lidi ve svém okolí, ale také se vcítováním do jejich myslí a zejména srdcí bezděčně stávají ohleduplnými, otevřenými, přímými a pravdivými. Psychopat právě toto vše postrádá a jeho chování je dominantně egoistické, vše vztahuje výhradně k sobě a měří výhradně svými měřítky. Nikoli náhodou je tímto měřítkem úspěchu psychopata a intoxikovaného majetek vyjádřený v penězích. Tyto informace jsou důležité nejen z diagnostických důvodů, ale především k pochopení podstaty a kausalit vzniku tohoto neblahého jevu, jenž zachvacuje nejen jednotlivce, ale celé společnosti, jež jsou takovými jedinci řízeny a profilovány. Čím více je společnost formována davovými instinkty, tím snadněji zabředne do osidel egoistů a toxikomanů, kterým na nikom jiném než na nich samotných nezáleží.

Vlastnictví je právní kategorie. Západní sociální modely jsou charakteristické uvedením svobody (práva) soukromě vlastnit v základních zákonech – ústavách. Tím, že za soukromý majetek považují vše, co v daném právním prostředí není zakázáno vlastnit, činí významnou součástí majetku samotné peníze. Odtud je již přímá cesta k peněžní teorii, která postuluje tři základní funkce peněz – transakční, depoziční a zúčtovací. Je to ve shodě s žádoucí realitou? Zatímco transakční funkce je tím, co peníze determinuje jako všeobecný prostředek směny, zcela v souladu s podstatou peněz, další dvě funkce jsou již poplatné konkrétní situaci a míře intoxikace penězi. Hromadění peněz ve formě pokladu či depozičního účtu je bezprostředně projevem poznání, že bez peněžní

rezervy nelze čelit finančním a ekonomickým rizikům. Jsou ale tato rizika nevyhnutelná jako exogenní jev? Nikoli, tato rizika produkujeme svým chováním my, lidé, přesněji, zejména ti z nás, kteří podlehli závislosti na penězích a usilují o jejich soukromé hromadění, takže tím snižují jejich objem jako disponibilní pro nás, ostatní lidi. Tendence vyjadřovat vše v penězích pak vyvolává představu, že není důvod peněžně neocenit třeba lidský život či lokální přírodní ekosystém a ty pak zařadit mezi potenciální soukromý majetek. Současně zde stejným směrem působí fenomén trhu, tj. zpravidla prodejnosti statku za peníze. Korupce není ničím jiným než trhem s prodejnou duší zdánlivých profesionálních správců veřejného majetku, tedy s tímto majetkem.

Intoxikace penězi má velmi mnoho projevů. Začíná zdánlivě nevinnými sny a materiálním majetku („splňte si své sny a kupte si náš skvělý výrobek, na který vám výhodně půjčíme, nemáte-li dost svých peněz!“), o nichž jsme mediálně neustále přesvědčováni, že si je máme plnit, ať již sami sobě či formou darů navzájem. Do pozadí je pak zaháněna rozumná úvaha, zda vůbec naše sny a touhy odpovídají našim možnostem a zda je za nimi nějaká racionální potřeba. Mnohé z nás pak tyto sny vedou ke zvýšeným mzdovým požadavkům či k navýšení ziskové marže na jednotku prodávané komodity a to vše ke znehodnocování peněz (inflaci) a ekonomické nestabilitě. Konzumní přístup k životu je pak neradostným důsledkem, kde se plně projeví závislost na dosaženém spotřebním standardu. Kdo z nás má dostatečně silnou vůli se z těchto peněžně podmíněných závislostech rychle osvobodit?

Kriminální formou intoxikace penězi jsou podvody, krádeže a vraždy z peněžních motivů. Peníze jsou zde hlavní a výslednou pohnutkou k provedení čehokoli, co povede k získání těchto peněz. Pro mnoho asociálů a kriminálků je právě prostý status vlastníka velkého množství peněz vstupenkou do světa pochybného uznání a představuje mafiánskou koncepci kriminality v podobě zločineckých kartelů. Většina kriminalistů a trestních právníků poukazuje právě na tuto nejčastější peněžní motivaci k trestným činům. Jestliže trestní právo kvalifikuje krádež a vraždu jako závažné trestné činy, u podvodů bývá velmi selektivní. Beztrestná je v důsledku nekonzistentní právní kvalifikace řada velkých podvodů, u nichž nebyla porušena formální pravidla a další podmínky, jež činí takové podvody nestíhatelné a náhrady škod z nich plynoucí nevymahatelné. Zjevnou intoxikací penězi pak jsou rostoucí platové požadavky těch právníků v roli soudců, státních záступců a advokátů, kteří odmítají paušální regulované platy vázané na stav ekonomiky a míry finančně podmíněné nemravnosti a řádně neodhalených a nepotrestaných deliktů. Jedna intoxikace tak bezprostředně vede k itoxikacím dalším a právní řád se plíživě stává neřádem. Přitom spravedlnost nemá peněžní vyjádření z podstaty věci a nelze ji jakkoli penězi podmiňovat či ovlivňovat.

Nejzávažnějším důsledkem intoxikace penězi není vlastní kriminalita, ale nepostižitelné chování elit, jež tvoří zákony a činí zásadní hospodářská a společenská rozhodnutí. O síle peněz v mocenské oblasti nejlépe vypovídá citát zjevného psychopata a peněžního toxikomana Mayera Amschela Rothschilda „dejte mi moc ovládat národní peníze a já se nebudu muset starat o to, kdo vydává zákony.“ Případným pochybovačům doporučuji si nastudovat dějiny této dynastie a související mocenské operace v jejich gesci. Právě tyto elity, tedy jako elity deklarované samy sebou a svým majetkovým statutem vykazují vysokou míru intoxikační závislosti. Na námitku, že mnozí z těchto elitářů jsou současně štědrými altruisty lze odpovědět jednoduše tím, že altruismus tvoří pouze nepodstatnou část jejich celkového jmění a slouží pouze k vylepšení veřejného obrazu. Kromě toho řada elitních finančníků směřuje svůj altruismus velmi cíleně tam, kde se vychovávají jejich služebníci a tvoří k nim vstřícné veřejné mínění. Vždyť to jsou takoví milí a vlídní lidé a veselí společníci, že? Co na tom, že si pro svou závislost na finančních hrách osobují redistribuovat velkou část globální likvidity, tj. disponibilních peněz k placení, čímž brání ve splacení mnoha závazků učiněných bona fide, tj. v dobrém úmyslu. Finanční trhy vedou ke kolísání ekonomiky, což znamená nejistotu a vynucenou tvorbu neproduktivních rezerv. Nadání mocí řídit emisi peněz pak bez výčitek jako správní psychopaté vydávají nesplacitelné úvěry a reálně nekryté peníze, čímž nadále prohlubují nerovnováhu ekonomiky.

Vrátíme-li se k samotné toxicitě peněz a riziku intoxikace, nelze nepřipomenout, že lidské chování je podmíněno biochemickými procesy v našem organismu. Platí to jak pro fyzickou, tak i psychickou kondici a odolnost. I samotná vůle není nic jiného než biochemická konfigurace a biofyzikální vzruchy přenášené nervovými synapsemi. Proto je tak důležitá zdravá životospráva, která nejen zajišťuje potřebné látky pro naše komplexní zdraví, ale i pro onu odolnost nejen patogenům, ale i toxinům, jimž býváme často bezděčně a nevyhnutelně vystavováni v reálném životním prostředí. Peníze jsou jedním z nich a je nutné se na ně takto dívat. Opatrné zacházení s nimi zpravidla znamená splnění jejich funkce a díky nezbytné směně zajištění životních nezbytností včetně těch reprezentujících kulturní úroveň. To znamená, že cílem našich životů nemohou být peníze ani moc, ale smysluplná činnost a potěšení z ní a radosti, jež její výsledky přinášejí nejen nám, ale i ostatním lidem. To znamená, že se nevzdáme emocí a nestaneme se chladnými vypočítavými parazity. Láska a laskavost jako projev mezilidského respektu a společných prvků vědomí (psychologové uvádějí přímé ovlivnění chování až do „třetího kolena“) stejně jako zdravá našťvanost patří k přirozené a sebezáchovné emoční výbavě druhu homo sapiens sapiens.

Metody detoxikace a prevence před intoxikací penězi (výběr):

1. Démonizace peněz (odstranění majetkové povahy peněz ústavou)
2. Nároková transakční plnění (profinancování sjednané transakce automaticky do výše celkového limitu stabilní peněžní báze krytí).
3. Zákaz trhu s penězi a použití peněz na netržní statky (viz první dva body a zvláštní zákon o penězích)
4. Konfiskace majetku jako základní sankce v trestním právu (reforma celého právního řádu)
5. Plná hospodářská odpovědnost každého člověka (atribut podnikání a zaměstnání)

K prvnímu bodu jen tolik, že vlastnictví peněz je základní problém spojený nejen s intoxikací penězi, ale s každým prvkem systémově neoptimálního peněžního toku. Druhý bod řeší transakční funkci všude tam, kde je o směnu zájem a ta nekoliduje se zákony, přičemž technické detaily mají varianty. Třetí bod je akcentem nutnosti odstranit finanční hry, v nichž jde v konečném důsledku o lidské životy. Ničím jiným než hrou s nulovým součtem, kde vítěz získává na úkor ostatních a působí tak externalitu z omezených zdrojů, pak krátkodobé peněžní i některé dlouhodobé kapitálové trhy nejsou. Z kriminalistické a soudní praxe plyne, že pouze odebrání majetku velkým zločincům představuje jejich skutečný účinný trest a bariéru recidivy, přičemž právě o velké zločiny jde především.

Obecnými předpoklady pro výše uvedené je posílení národní suverenity formou všeobecných referend, reformy právního systému počínaje ústavou a zásadní reformy ekonomického a finančního systému. Kosmetické úpravy „v mezích současných zákonů“ nic nevyřeší, protože status quo je dílem těch, o nichž je tento text především.

Zdroje:

1. Vlastní analýzy a multidisciplinární znalosti
2. <http://www.vzajemnost.eu>
3. <http://ekonomickareforma.cz>